

CHAROEN POKPHAND FOODS PUBLIC COMPANY LIMITED
บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

การบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ ปี 2568
(2025 EMERGING RISKS)

วิสัยทัศน์ (VISION)

ครัวของโลก

Kitchen of the World

ปณิธาน (ASPIRATION)

สร้างความมั่นคงทางอาหาร

ด้วยนวัตกรรมที่ยั่งยืน

Creating Food Security through Sustainovation

สภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันมีความท้าทายมากขึ้นและเผชิญกับความไม่แน่นอนจากทั้งปัจจัยภายนอกและภายในองค์กร ภายใต้บริบทดังกล่าว บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของการระบุและติดตามความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risks) ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการความเสี่ยงจากการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความเสี่ยงดังกล่าว แม้อาจยังไม่ส่งผลกระทบในทันที แต่มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ การดำเนินงาน และการสร้างคุณค่าในระยะยาวของบริษัท ดังนั้น บริษัทจึงดำเนินการประเมินความเสี่ยงเกิดใหม่อย่างต่อเนื่อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และกำหนดมาตรการบริหารจัดการที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการรับมือกับความไม่แน่นอน เพิ่มความยืดหยุ่นในการดำเนินธุรกิจ และสนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risks)

ในปี 2568 บริษัทระบุความเสี่ยงใหม่ (Emerging Risk) ที่อาจส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัท รวมถึงโอกาสในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งแสดงผลบนแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Heat Map) ได้ดังนี้

ผลกระทบ

โอกาสที่จะเกิด

แผนภูมิความเสี่ยงใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยง

- ↑ เพิ่มขึ้น
- คงที่
- ↓ ลดลง

ระดับความเสี่ยง

- สูงมาก
- สูง
- ปานกลาง
- ต่ำ

ความเร็วของความเสี่ยง

- ภายใน 1 ปี
- 1-3 ปี
- มากกว่า 3 ปี

1

การเผชิญหน้าระหว่างประเทศ (GEOPOLITICAL CONFRONTATION)

ปี 2568 เป็นปีที่ความตึงเครียดและความขัดแย้งระหว่างประเทศทวีความรุนแรง และหลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้ายังคงยืดเยื้อ เช่น

- ความขัดแย้งระหว่างจีนและสหรัฐ เกิดการแบ่งขั้วของระบบเศรษฐกิจและเทคโนโลยีโลก ทำให้ต้นทุนการค้าเพิ่มขึ้น ห่วงโซ่อุปทานซับซ้อนขึ้น และสร้างความเสี่ยงต่อความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
- ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง แม้กลุ่มกบฏฮูตีประกาศหยุดยิง แต่ยังส่งสัญญาณพร้อมโจมตีเรือพาณิชย์หากเกิดความขัดแย้งใหม่ ทำให้เส้นทางเดินเรือทางทะเลแดงยังคงมีความเสี่ยง ส่งผลให้ต้นทุนโลจิสติกส์โดยรวมอยู่ในระดับสูง
- สงครามรัสเซีย-ยูเครน กระทบห่วงโซ่อุปทานอาหาร และราคาพลังงานทั่วโลก ประกอบกับบริษัทมีฐานการผลิตในประเทศรัสเซียจึงจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ และการบริหารการเงิน
- ความตึงเครียดทางทหารระหว่างจีนและไต้หวัน ส่งผลกระทบต่อการเดินเรือในภูมิภาค
- ความขัดแย้งทางชายแดนระหว่างไทยและกัมพูชา ทำให้ธุรกิจในกลุ่มพูชาต้องบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ
- เหตุการณ์ความไม่สงบเหล่านี้ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงในภูมิภาค และการดำเนินธุรกิจของบริษัท ทำให้ต้องติดตามและบริหารสถานการณ์ รวมถึงจัดการภาวะวิกฤต เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้

การบริหารความเสี่ยง

บริษัทบริหารธุรกิจให้มีความยืดหยุ่นบนสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศ โดย

- ติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศ เพื่อประเมินผลกระทบ คาดการณ์จากทัศน์ และโอกาสทางธุรกิจ รวมทั้งเตรียมการรองรับและปรับตัวให้ทัน
- ชะลอการลงทุนชั่วคราว หรือลงทุนเฉพาะที่จำเป็นในประเทศที่มีความเสี่ยง
- ประเมินการพืชผลทางการเกษตรที่ต้องใช้ และซื้อล่วงหน้าในราคาที่เหมาะสม โดยเน้นใช้วัตถุดิบภายในประเทศเป็นหลัก ตลอดจนหาแหล่งวัตถุดิบแหล่งใหม่ เพื่อเพิ่มทางเลือกในการจัดหาวัตถุดิบ
- สร้างความสัมพันธ์กับคู่ค้ารายสำคัญ รวมถึงเพิ่มจำนวนลูกค้าที่มีศักยภาพในภูมิภาคต่าง ๆ
- เปรียบเทียบราคาเพื่อปรับราคาให้สอดคล้องกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้น และลดราคา เมื่อสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ

2

การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพที่กระทบต่อความยั่งยืนในห่วงโซ่คุณค่า (BIODIVERSITY LOSS AFFECTING VALUE CHAIN SUSTAINABILITY)

บริษัทอาจได้รับผลกระทบจากการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เนื่องจากกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าของบริษัทต้องพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งการใช้ดินสำหรับการปลูกพืชผลทางการเกษตรเพื่อผลิตอาหารสัตว์ การใช้น้ำในการเลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร การพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้ในการกักเก็บน้ำตามธรรมชาติ ป้องกันอุทกภัยและดินถล่ม รวมถึงช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เป็นต้น ขณะเดียวกัน การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ยังส่งผลให้ระบบนิเวศเสียสมดุล ฤดูกาลเพาะปลูกสั้นลงและผันผวน ภัยธรรมชาติมีจำนวนมากขึ้น เกิดโรคระบาดง่ายขึ้น รวมถึงอาจเป็นสาเหตุให้เกิดความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนผ่าน เช่น ความต้องการของตลาดและกฎหมายด้านการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น หากบริษัทไม่สามารถเตรียมความพร้อมในการบรรเทา หรือตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง อาจส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณของวัตถุดิบทางการเกษตร และมีต้นทุนสูงขึ้น นำมาสู่การสูญเสียยอดขาย และส่วนแบ่งการตลาด

นอกจากนี้ประเทศไทยอยู่ระหว่างการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) พระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์ การควบคุมผลกระทบ ตลอดจนบทลงโทษในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ดังนั้น หากบริษัทปฏิบัติไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดอาจเสียชื่อเสียง ถูกต่อต้านจากชุมชน กระทบกับความต่อเนื่องทางธุรกิจ รวมถึงอาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดี และเสียโอกาสทางธุรกิจ

การบริหารความเสี่ยง

บริษัทพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าเพื่อความยั่งยืน โดย

- ประกาศความมุ่งมั่นว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่า รวมถึงกำหนดนโยบายการตรวจสอบย้อนกลับการผลิตอาหาร ร่วมกับนโยบายด้านการจัดหาอย่างยั่งยืนและแนวปฏิบัติสำหรับคู่ค้าธุรกิจ เพื่อให้มีการตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาของวัตถุดิบผลิตอาหารอย่างโปร่งใส
- ประเมินผลกระทบและการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติของบริษัทและตลอดห่วงโซ่อุปทาน พร้อมทั้งกำหนดแนวทางบรรเทาผลกระทบ โดย
 - *ด้านการหลีกเลี่ยงการเกิดผลกระทบ:* วิเคราะห์จากทัศนที่เป็นไปได้ ให้ความรู้และสนับสนุนการดำเนินการของคู่ค้า กำหนดมาตรฐานวัตถุดิบที่รับซื้อ ประเมินความเสี่ยงคู่ค้า พัฒนาห่วงโซ่อุปทานข้าวโพดปลอดฝุ่น จัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับสำหรับวัตถุดิบหลัก ตลอดจนหลีกเลี่ยงการดำเนินงานใกล้สถานที่ที่มีความอ่อนไหว นำเทคโนโลยีบล็อกเชนและภาพถ่ายดาวเทียมมาใช้ติดตาม
 - *ด้านการลดผลกระทบ:* ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต ลดการใช้น้ำรวมถึงใช้น้ำรีไซเคิล ลดการสูญเสียอาหารและขยะอาหาร ส่งเสริมการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ยั่งยืน ใช้วัตถุดิบอย่างคุ้มค่า ลดของเสียด้วยการนำกลับมาใช้ประโยชน์
 - *ด้านการปรับปรุง:* ส่งเสริมการเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตรอย่างยั่งยืน
 - *ด้านการฟื้นฟู:* อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ทั้งบนบกและชายฝั่ง
- ร่วมมือกับภาครัฐ และอุตสาหกรรม ตลอดจนส่งเสริมเกษตรกรในการปกป้องทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และยกระดับประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

3

การเพิ่มขึ้นของกฎหมาย และระเบียบด้านความยั่งยืน (INCREASE IN SUSTAINABILITY LAWS AND REGULATIONS)

ความกังวลและความตื่นตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนผ่าน โดยมุ่งหวังให้ทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และบรรเทาผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลให้มีการออกกฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น

- กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศไทย
 - (ร่าง) พระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างรอพิจารณาจากรัฐสภา
 - (ร่าง) พระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Act)
 - (ร่าง) พระราชบัญญัติอากาศสะอาด (Clean Air Act)
 - (ร่าง) พระราชบัญญัติฝุ่นพิษและมลพิษข้ามพรมแดน (Transboundary Pollution / Haze Act)
 - (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการบรรจุภัณฑ์อย่างยั่งยืน อยู่ระหว่างการจัดทำและรับฟังความคิดเห็น
 - ข้อกำหนดทั่วไปในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน (IFRS S1) และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (IFRS S2) ซึ่งเป็นมาตรฐานทางบัญชีที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกาศบังคับใช้กับบริษัทจดทะเบียน โดยจะเริ่มในกลุ่มกิจการ SET50 ในปี 2570 (นำเสนอรายงานปี 2571)
- กฎหมายและระเบียบของประเทศลูกค้า หรือประเทศที่บริษัทมีฐานการผลิตที่ไม่ใช่ประเทศไทย ซึ่งบริษัทต้องปฏิบัติตาม
 - กฎหมายสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่า (EU Deforestation-free Regulation: EUDR) ซึ่งอาจมีผลกระทบกับบริษัทในอนาคต เนื่องจากอาหารสัตว์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์มีน้ำมันปาล์ม และถั่วเหลืองเป็นส่วนประกอบ
 - กฎหมายการตรวจสอบความยั่งยืนทางธุรกิจอย่างรอบด้าน (Corporate Sustainability Due Diligence Directive: CSDDD) กำหนดให้บริษัทที่ทำธุรกิจในสหภาพยุโรปต้องตรวจสอบประเมินความเสี่ยงกิจกรรมของตนเองและของคู่ค้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม
 - การปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) เพื่อป้องกันการนำเข้าสินค้าที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง ซึ่งมีหลายประเทศที่กำหนด เช่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น เป็นต้น
 - ยุทธศาสตร์จากฟาร์มสู่โต๊ะอาหาร (Farm to Fork) ของสหภาพยุโรป และการปฏิรูปฉลากอาหาร (Food Label Reform) ของสหราชอาณาจักร เกี่ยวข้องกับการปรับฉลากให้ชัดเจน
 - ระเบียบด้านบรรจุภัณฑ์และของเสียจากบรรจุภัณฑ์ (Packaging and Packaging Waste Regulation: PPWR) บังคับใช้โดยสหภาพยุโรป ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำบรรจุภัณฑ์กลับมาใช้ซ้ำ และนำมาใช้ใหม่ รวมถึงมาตรการภาษีบรรจุภัณฑ์พลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งหรือย่อยสลายยาก (Plastic Tax)
 - ระเบียบที่กำหนดความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกสำหรับเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเดินเรือของยุโรป (FuelEU Maritime Regulation) ทำให้บริษัทอาจมีค่าขนส่งทางทะเลในสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้น
 - กองทุน IMO มุ่งสู่คาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ (IMO Net-Zero Framework) ทำให้บริษัทอาจมีค่าขนส่งทางทะเลเพิ่มขึ้น เนื่องจากสายเดินเรือปล่อยคาร์บอนสูงกว่าที่กำหนด

การเพิ่มขึ้นของกฎหมายและระเบียบเหล่านี้อาจส่งผลให้บริษัทต้องวิจัยและพัฒนาสู่การปรับเปลี่ยนทั้งด้านกระบวนการและผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สอดคล้องตามข้อกำหนด นำมาสู่การเพิ่มขึ้นของต้นทุน นอกจากนี้ กฎหมายหรือระเบียบบางฉบับต้องการให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องสู่สาธารณะ อาจนำมาสู่ประเด็นการฟอกเขียว (Greenwashing) หากผู้มีส่วนได้เสียกล่าวหาว่าเป็นการสร้างภาพลักษณ์ อาจถูกฟ้องร้องดำเนินคดี กระทบต่อชื่อเสียง และเกิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการได้ อย่างไรก็ดี การพัฒนาและปรับเปลี่ยนตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ก็สามารถสร้างโอกาสทางการแข่งขันและการเติบโตทางธุรกิจในอนาคตได้เช่นกัน

การบริหารความเสี่ยง

บริษัทมีเป้าหมายการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งสร้างการเติบโตทางธุรกิจ ควบคู่กับการบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเปิดเผยข้อมูลอย่างเหมาะสม โดย

- มีส่วนร่วมกับภาครัฐ และสร้างเครือข่ายในภาคอุตสาหกรรม ในการผลักดันกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
- ติดตามแนวโน้มการบังคับใช้กฎหมาย วิเคราะห์ฉากทัศน์และผลกระทบ วางกลยุทธ์และแนวทางบริหารจัดการ
- ประกาศเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ จัดทำแผนดำเนินงานทั้งระยะสั้น -กลาง-ยาว (Roadmap) และขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผน
- ใช้แพลตฟอร์มก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์อัจฉริยะ (Net-Zero Intelligence Platform) ในการเก็บข้อมูล ติดตามและรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
- ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่เปิดเผยสู่สาธารณะ เช่น ฉลากสินค้า รายงานประจำปี รายงานความยั่งยืน เป็นต้น
- มีกระบวนการ และคณะกรรมการสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน

4

**การเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าและภาษีระหว่างประเทศ
(CHANGE IN GLOBAL TRADE POLICY AND TARIFF)**

ในปี 2568 สหรัฐอเมริกาได้ปรับแผนการเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากหลายประเทศ เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ และชดเชยการขาดดุลการค้า โดยมุ่งเรียกเก็บภาษีสำหรับสินค้าบางกลุ่มที่ไม่สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้กับประเทศต่าง ๆ (Reciprocal Tariff) สถานการณ์ดังกล่าวกดดันการค้าโลกให้ชะลอตัว การลงทุนซบเซา กระบะเศรษฐกิจ และกำลังซื้อของผู้บริโภค

สำหรับประเทศไทยถูกเรียกเก็บภาษีตอบโต้ในอัตราร้อยละ 19 ในสินค้าบางรายการ เช่น อาหารทะเลแปรรูป เป็นต้น อย่างไรก็ดี บริษัทมียอดขายจากการส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ ไม่มากนัก การถูกเรียกเก็บภาษีดังกล่าวจึงไม่ถือเป็นภัยสำคัญต่อบริษัท นอกจากนี้ ไทยยังถูกกดดันให้ปรับโครงสร้างการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อรักษาความสัมพันธ์ทางการค้ากับสหรัฐฯ ด้วย

การบริหารความเสี่ยง

ปัจจุบันบริษัทมีฐานการผลิตในสหรัฐฯ จึงไม่ได้รับผลกระทบจากการเรียกเก็บภาษีดังกล่าว สำหรับฐานการผลิตในประเทศอื่น บริษัทบริหารสถานการณ์ โดย

- ศึกษาผลกระทบของการถูกเรียกเก็บภาษี และความสามารถในการแข่งขัน
- ขยายสู่ตลาดอื่นที่มีศักยภาพ รวมถึงหาลูกค้าเพิ่มเติม
- ให้ข้อมูลแก่หน่วยงานราชการ เพื่อใช้ประกอบการเจรจา รวมถึงติดตามผล ประเมินความเสี่ยง และกำหนดแนวทางจัดการ

5

ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (RISK RELATED TO ARTIFICIAL INTELLIGENCE)

บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันและขับเคลื่อนการเติบโตทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง โดย AI มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการทางธุรกิจ พัฒนาการทำงาน ยกกระดับคุณภาพการให้บริการ และตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ พร้อมกันนี้ AI ยังเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนความยั่งยืนระยะยาวขององค์กร ผ่านการลดการใช้ทรัพยากร การใช้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ และการลดภาระงานที่ซ้ำซ้อนของพนักงาน เพื่อให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นแก่ธุรกิจได้

อย่างไรก็ตาม การนำ AI มาใช้นั้นมาพร้อมกับความเสี่ยงที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ การรั่วไหลของข้อมูลสำคัญ ความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ฝึกสอน AI ไปจนถึงความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องทางธุรกิจ หากไม่มีมาตรการควบคุมและกำกับดูแลที่เหมาะสม

การบริหารความเสี่ยง

บริษัทกำหนดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI Risk Management) อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การใช้งาน และการพัฒนา AI ภายในองค์กรเกิดความปลอดภัย โปร่งใส และมีความรับผิดชอบต่อผู้ใช้และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยครอบคลุมหลักปฏิบัติ ดังนี้

- ธรรมาภิบาลของการนำระบบ AI มาใช้งาน (Governance): เพื่อให้มีการกำกับดูแลระบบ AI สอดคล้องตามหลักการใช้งานระบบ AI อย่างรับผิดชอบ มีจริยธรรม โปร่งใส และเป็นธรรม (Fairness, Ethics, Accountability and Transparent: FEAT) ผู้บริหารและคณะทำงานกำกับดูแลการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ (AI Steering Committee) ได้ระบุทิศทางกลยุทธ์เกี่ยวกับการนำ AI มาใช้ และแนวทางการกำกับดูแลการพัฒนาและใช้งานระบบ AI เพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้อย่างเหมาะสม และรู้เท่าทันกับพัฒนาการของเทคโนโลยี รูปแบบ ตลอดจนลักษณะการใช้งานหรือความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไป
- การพัฒนาและการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการใช้งานระบบ AI (Development and Security): บริษัทประกาศใช้นโยบายและมาตรฐานการบริหารความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์สำหรับระบบ AI เพื่อบริหารความเสี่ยงและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบ AI ครอบคลุมตลอดวงจรชีวิตของระบบ โดยเน้นการจัดการความเสี่ยงด้านข้อมูล ความเสี่ยงด้านโมเดล และความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อให้มั่นใจว่าระบบ AI มีความน่าเชื่อถือ มั่นคง ปลอดภัย และเป็นไปตามหลักจริยธรรม

www.cpfworldwide.com